



השבו	מעריב -	*72294269*	08/03/2020
18.71x19.48	1/2	עמ 14	72294269-2

## דוח מיוחד לרגל יום האישה הבינלאומי



# האפליה הכפולה נגד נשים עם מוגבלויות

סקר השוואתי שנערך מגלה כי בתשעה מתוך 14 תחומים שנבדקו, נשים עם מוגבלויות מתקשות יותר מגברים במצב דומה ■ יותר מ-30% מהנשים עם המוגבלויות מתקשות לקבל שירותי בריאות המותאמים עבורן, לעומת כ-18% מהגברים

בין התחומים הבולטים שציינו נשים עם מוגבלויות כקשים יותר לעומת גברים עם מוגבלויות: שירותי בריאות מותאמים (31% לעומת 18%), גיוס לצבא (11% לעומת 6%), לימודים אקדמיים (23% מול 16%), בירוקרטיה (49% מול 45%), דיור (25% לעומת 23%), אפליה (30% מול 28%) וסטיגמות ודעות קדומות (53% מול 52%).

75% מהמשיבות בסקר ציינו כי לנשים עם מוגבלויות יש קשיים ייחודיים. 63% מהן הודו כי הן נתקלות בקשיים אלה באופן אישי. 51% מהנשים דירגו את הקשיים בשירותי הבריאות והרפואה כמשמעותיים ביותר עבורן. בראיונות העומק תוארו בעיות בנגישות פיזית וגיאוגרפית לרפואת נשים, בורות וחוסר ידע בקרב הצוותים הרפואיים לגבי המוגבלויות והשפעתן על הבריאות, ותופעה של הימנעות הצוותים הרפואיים מביצוע בדיקות, הנובעת

### יובל בגנו

נשים עם מוגבלויות מתקשות הרבה יותר מגברים עם מוגבלויות להשתלב בחברה. כך עולה מדוח חדש המתפרסם לרגל יום האישה הבינלאומי, שמצוין היום ברחבי העולם. הדוח מבוסס על סקר השוואתי בקרב נשים וגברים עם מוגבלויות לגבי מידת השתלבותם ב-14 תחומי חיים, לצד ראיונות עומק שערכו מחברי הדוח לעשרות נשים עם מוגבלויות. ממצאי הסקר שבדוח מעלים כי בתשעה מתוך 14 התחומים שנבדקו - הנשים מתקשות יותר מהגברים.

הדוח, "נשים ומוגבלויות: אפליה כפולה", נערך על ידי הקליניקה לזכויות אנשים עם מוגבלויות באוניברסיטת בר אילן, קרן משפחת רודמן וארגון "בזכות", בשיתוף עם קרן קאהן, מתן ופרס בראשית.



צילום המחשה: איגו אימני

אישה על כיסא גלגלים. דימוי גוף נמוך



מתפיסה מוטעית של המוגבלות. במקום השני, עם 50%, דירגו הנשים את הקשיים בתחומי המיניות, דימוי הגוף והזוגיות. 48% ציינו את ההתמודדות עם פגיעות על רקע המוגבלות (אלימות, הטרדות, עלבונות וכדומה), והצביעו על שיעורי אלימות והטרדות מיניות גבוהים יותר ביחס לנשים ללא מוגבלויות. כמו כן, נשים עם מוגבלויות חוות יחס חברתי התופס אותן כחלשות ושולל את עצמאותן. במקום הרביעי דורגו הקשיים בתחומי ההורות והזוגיות.

בתחום המיניות ודימוי הגוף, נמצא בראיונות עם הנשים כי מיניותן של נשים עם מוגבלויות אינה מדוברת בחברה ובמסגרות החינוך השונות, וכתוצאה מכך, נערות עם מוגבלויות גדלות למציאות שבה מיניות אינה חלק אינטגרלי מחייהן.

הדוח כולל שורה של המלצות בתחום המדיניות, שנועדו לשפר את מעמדן של נשים עם מוגבלויות בישראל. ברמה הלאומית, ממליצים כותבי הדוח על הקמת מאגרי נתונים רשמיים לגבי נשים עם מוגבלויות, לצורך מעקב ומתן מענה ממוקד עבורן. עור הומלץ על מתן התייחסות מיוחדת לנשים עם מוגבלויות בכל תוכניות הממשלה והמגזר השלישי לקידום מעמד נשים בישראל. הדוח כולל שורה של המלצות להגברת הנגישות של מרפאות לנשים ברחבי הארץ ולהכשרת רופאים ואחיות לטפל באוכלוסיית הנשים עם המוגבלויות ובני משפחותיהן.

שירה רודמן



# המדינה חייבת לקחת אחריות

הקמת מאגרי מידע שייתנו תמונה מקיפה של הצרכים בתחום ומתן התייחסות ייעורית לנשים עם מוגבלויות בפרויקטים ציבוריים. על המדינה גם להנגיש מרפאות ומקלטים לנשים מוכות, להכשיר אנשי צוות מטפלים ולהבטיח מתן סיוע וייעוץ על ידי מומחים באופן ייעורי לנשים עם מוגבלויות. יישום הפתרונות האלה הוא קריטי לטובת איכות חייהן של נשים עם מוגבלויות ויכולתן להשתלב בחברה. הגיע הזמן שיום האישה הבינלאומי יהיה בראש ובראשונה יום של קידום ומימוש מחויבות לשינוי אמיתי בשטח. הכותבת היא מנכ"לית קרן משפחת רודמן, הפועלת לשילוב אנשים עם מוגבלויות בחברה

המחקר שערכנו בקרן נשים עם מוגבלויות מוכיח כי נשים אלו נפגעות פעמיים - גם מאפליה סביב היותן עם מוגבלות, וגם בגלל היותן נשים. הפגיעה הכפולה הזו היא רעה חולה, החושפת אותן לאפליה מגדרית חמורה, ובהיקף שאין להשלים איתו בישראל 2020. לא ייתכן שבמדינה המתגאה, ובצדק, בהיותה אומת הסטארט־אפ, איכות חייהן של נשים עם מוגבלויות בישראל נפגעת כתוצאה מתשתיות תחבורה ובריאות שאינן מונגשות וממחסור משווע בידע ובהתמקצעות מצד גורמי המקצוע סביב הטיפול בהן. המדינה חייבת לקחת אחריות וליישם את הפתרונות שעליהם המלצנו, כולל רפורמה בחקיקה, הנגשה של מרפאות ושל שירותים,

מערב - הבוקר	*72292993	08/03/2020
24.45x17.05	1	24
ענ		72292993-0

« בזכות הנחישות

# המרוץ של קצינת הנוער

לאחר שילדה את תינוקה הראשון, נאמר לרפ"ק עדי מזרחי בוארון כי ייתכן שלא תוכל ללכת יותר וגם לא ללדת ■ היום היא אם לחמישה ורצה מרתון

משמשת במקביל כמפקדת בגשר אלנבי. "הייתי בהריון הראשון שלי, בחורש התשיעי, כאשר יום אחד הרגשתי צירים חזקים והלכנו לבית החולים מעיני הישועה, שם נאמר לי לחזור למחרת", היא משחזרת. "כמובן שלא חזרתי לבית החולים אלא הגעתי לעבודה כמפקדת בגבול. בעודי בשטח, הרגשתי צירים חזקים. נסעתי עם בעלי להרסה הר הצופים בירושלים, ותוך עשר רקות ילדתי". עד מהרה התברר כי בוארון פרקה את האגן. "פתאום הרופאים אומרים שייתכן שלא אוכל ללכת, ושלא אוכל ללדת עוד ילדים", היא מספרת.

בוארון לא הרימה יריים, ובמשך חצי שנה, תוך שהיא נתמכת בהליכון ולעתים בכיסא גלגלים, הצליחה לסיים את לימודי התואר. "הפנו אותי לוועדת מוגבלים, לפי חוות דעת שלא אוכל לשוב לשטח. אבל במג"ב האמינו ברצון העז שלי להמשיך, ואחרי כמה חורשים התחלתי לרוץ.

אליאב: "הוא מגרל, אני רק עוזרת לו". רפ"ק בוארון נולדה "לתוך המשטרה". אביה ואמה הכירו ביחידת הבילוש בתל אביב. אמה, שנ"צ צביה מזרחי, שירתה 36 שנה ואף שימשה כמפקדת בית ספר לשוטרים. בוארון עצמה התגייסה ב-2002 לשירות כלוחמת במשמר הגבול (מג"ב). שלוש שנים לאחר מכן התגייסה לשירות קבע וכיהנה בכמה תפקידים, ובהם כבלשית ביחידת לביא. היא סיימה קורס קצינים ופיקדה על לוחמים בירושלים, על סירות ועל בקריות גבול. ב-2010 החלה בלימודי תואר ראשון ושני במשפטים באוניברסיטת בר אילן כשהיא

אלון חכמון

יום האישה הבינלאומי מסמל את אומץ הלב וההתמדה של הנשים שמצליחות להתמודד ולהתגבר על אתגרים וקשיים לא פשוטים בחייהן. אחת הנשים שעונות במדויק על הגדרה זו היא רפ"ק עדי מזרחי בוארון, בת ה-36 - קצינת חקירות ונוער של מחוז ש"י. בוארון, נשואה ואם לחמישה, מתגוררת בארגמן, מושב בבקעת הירדן. היא הספיקה לעבור לא מעט מכשולים ואתגרים בחייה האישים והמקצועיים, כולל סכנת חיים. את הקרדיט לגידול ילדיה היא מייחסת לבעלה

